

Somriure

Neus Planelles

Capítulo 1

Un somriure brillant, perfecte, amable, sincer, content i acollidor. No n'havia vist un altre d'igual. Alçe una mica la vista i veig uns ulls color fusta i uns cabells a l'altura de la nuca llisos, peïnats cap endavant, d'una forma massa graciosa per a que no em quedara mirant-los atentament. Fou un moment en què res més importava, res més em preocupava. el noi de la suadera roja no hauria de ser molt major que jo. Tenia la pell clara, era prim i tenia la mateixa altura que jo.

No buscava excuses, no era el meu tipus de noi. No l'anava a agobiar. A més està a la barra del bar, per demanar algun beuret, amb un noi i una noia. Són amics seus; la noia el tracta d'una manera respectable i en cap moment l'agafa per la cintura, el coll, li fa un petó o una abraçada. Està clar que només son amics. Però no vaig a llançar-m'hi. Gire i mire cap als "No Regrets", que estan fent un concert espectacular. L'energia va creixent per moments, l'adrenalina augmenta molt ràpidament.

Potser podria haver-li dit alguna cosa al somriure brillant, perfecte, amable, sincer, content i acollidor. O potser no... Ara ja no penso en ell. La música m'ha encisat i presto tots els sentits a escoltar-la.